

داه زنا گوت کیک

وره گرتنا: محمد حسن بنافی

بی بکهت دی خوت، بی نه کهت ناخوت

دبیژن کوره جحیله ک و دهیکا خو هه بوون، لکونده کی
دژین خوجهید گوندی بوون، نه و سی سال بوو باب لی مری، چ
خویشک و براو که س و کارید خونه بوون، بابی وی هندهک زه فی و
جوته کی گا بو هیلابوون ددویف خورا. گایید کورکی که له دلاور
ژیهاتی بوون، کتا وان هر نه بوون. کورک هندی شولکه رو
به حرس بوو فیابا هر سال بهری خه لکی گوندی هه منی توفی
خو هافیتبا، هه کهر بیهنا وی جها نه دهات. به وی گیزگیزی و
جوتکاری زیارا وان بی دبوو.

زفستان بوو، ده منی چ جوت و کیلا نه بوو، مال دپوینشتی
بوون، روژه کی دهیکا وی گوتی: داوا دلی من بی دجیت
گوشتی، کورکی گوتی: دایی مادی نه ز چ لته که م؟ چ پاره و
دراف د له پ مه دا نینن گوشتی بی بکیرن بخوین.

مالی ناغای . هر ژنهک ژوان ژنیت کو پشکدار بووین ژفی
شهری .

داهه لستیت گافانی خه لات کهت . ژنهک دا دوخینه کی
دهتی . نیکیادی دا پاکه ته تووتینه کی دهتی . ژنهکا دی دا
شخاته کی دهتی . نیکیادی دهفته رهک و نیکی کیسه میفیژو هه می
خر فه دکرن و پشتی دا دهنه گافانی . خارنه کی باشیش چی
دکرن . گافان نان دخاروقه هوئی خو فه دخار . دا گارانی دهنه
پیش گافانی و ب دل خوشی بری دکرنه فه گوندی وی ... ده منی
نیفاری ب نه مری خودی دبو عه فر . هه رفی شه فیش بارانی
لی دکرو هیفی وان گوندیا داهیته جی و جاره کا دی خوشی و
شادی دکه فته گوندی . دگه ل هاتنا بارانی . جاره کادی کرنژین
خو دیار دکرل سه ر لیفیت گوندیاو دایته فه نه رزانی . . . . .

2 - هوزهبانه :- هه که سالهک باران نه هاتایه . ئولفی سالی ل
گوندی مروقهک ژناوی کورهک بیا . خورت و مروقیته گوندی
دچوونه برایی نه و مروقی کو ژناوی کوره کی بی . دگوتنی
هه نگ هوزهبانه نه دایه . چاره نیه پیدفی به بدن . بکو ته کی
خورماو میفیژو تشتی هولفی مالی دستاندو نه ف مروقیته دبرنه
سه رکانیکی بقی سه رمایی دا هافینه کانیکی پشتی هه نگی عه فر
به ری عاسمانی دگرت و بارانی لی دکر ...

3 - نفیژی بارانی :- دیسا ب هه لکه فتنا نه هاتنا بارانی .
مروقه کی خودی ناس و ئولی په روه دی ل گوندی رابیت و چهند
مه لاو سوئی خودی ناسا دگه ل خو دبهت و دچنه سه رکانیکی
گوندی ئول میژی دی نفیژی بارانی که ن و پشتی دگه ریته فه
گوندی . لدویماهی عه فر به ری عاسمانی دگرت و دیسا باران
دی لی کهت ...

نه مش چهند مالکه هوزانهک کوب فی هه لکه فتنی
فه هاندیی به ...

ساله کی قهومی باران نه باری
جوکه کیان لی دا به عامینی شاری
له بهریان چاندبو که منی بوهاری
که نم پاره وستا و هکی دیواری
دایی بژینن مه خلوقی شاری .

پیره دهیکا وی نه چار بوو، دلې وی گهله دچوو گوشتی، هه که ر بدله کی و هه که ر بسه دا، گوته کوری خودی هلو داوا؛ گایی جوتی بومه فه گوژه و سه رژی بکه، دا بخوین پاشی نه زدی بوته گیاه کی په پیداکه م، جوتی پی بکه. ئینا کورکی گوتی: دایی دی مینم مه هتل، چ گا ف دهست من ناکه فن، پاره ژی مه نینن ئیکئی دی پی بکړین. ئینا دهیکا وی گوتی: داوا هه تا بهاری وهختی جوتی خودی که ریمه کا تو سه رژی بکه دا هم تیر گوشتی بخوین، ته دل پیغه نه بیت، خه ما دهیکا ته. کورکی گوتی: باشه دایی به لی نه گه ر ته چ په پیدانه کرن، پاشی سوزا خودی لمن که تبیت، نه ز ته لبر گایی دی گریدهم شوینا گای جوتی بته بکه م، دهیکا وی گوتی: بلا داوا قهیدی نینه.

کورپی پری پابوو، گیاه کی خو فه گوشت و گوشتی وی ژیک ژیک کرو خار. نو کورک مال هیفی یا دا خو کا دی کهنگی گیاه کی بو په پیداکه ت. نه روژه کی، نه دوواو نه سی یا هه تا بوی بهار، نه ه دهه روژه ک ماین بو وهختی جوتی و کیلانا، ئینا کورکی گوته دهیکا خو ته چ گا په پیدانه کرن، دا وی گوتی: نه وه لا داوا، دی سوبامی جم سه حکه منی روژا پاشتر دا کورکی پابوو چوو نک فی و نک وی هه وهختی جوتیه که سی چ گا نهدان فی.

کورکی خو گرت هه تا روژا پاشتر دهیکا وی چ گا بو په پیدانه کرن، ده می کاریه و خه لکی دچپته جوتی، نه وی لمال روپنشتی به چ گا ف دهست ناکه فن جوتی پی بکه ت، نو هه ر سال وی دهه روژا به ری گوندیا شیفید خو توف دکرن. گه له ک توره و سل بوو نو تنگری، ژ بنی گوئی خو نیقاری گوته دهیکا خو: تیر شیفی و تیشتی بخو سپیدی زوی دی ته لبر گایی دی گریدهم و جوتی که م. گا فا گول دهنگی وی بوی، گه له ترساو گوت: داوا نه ز نه شیم نه ز پیرم من نه و هیزو فه ژهن نینه، نه ز دی چاوا نیرکی گایی دی کیشم نو ملی منی ب ملی وی فه بیت؟! ئینا کورکی گوتی نه فه ته بقیته نه فینه، پا بوچی تودشیای گای ب من بدهی سه رژی کړن، گوشتی وی بخوی؟ نان گوشتی خوش بوو؟ سپیدی زوی دهیکا خودا به ری خو، نو نیرک و مژانه و هه چاچا بدویف گای فه گریدان چوون ناف زه فیا خو نو دهیکا خو لگال گای لبر جوتی گریداو جوت پی کر.

بازیپه کی ژره خ گوندی فه، بوو حاکمی بازیپری و خولامی خوده رکه فنتوون سه ربانی به ریخو ددا چان و ره خید بازیپری، چافی وی ف کورکی و دهیکا وی که فت، ئینا حاکمی گوته خولامی: نه ری وی هه نه مروغه لبر گایی هه گریدای؟! خولامی گوتی: به لی نه زبه نی مروغه، حاکمی گوت خولامی: هه ره بیزی حاکمی تویی خاستی، کانی نه و چ بی به خته؟.

خولام چوو نک کورکی و گوتی: حاکمی تویی خاستی. کورکی گوتی جوتی م ما ب پیغه حاکمی چ ژمنه؟ جوتی خو هلاو چوونه نک حاکمی و گوتی: حاکمی خوش بیت ته چ ژمنه ته نه ز هلام به تال. ئینا حاکمی گوتی نه و چ مروغه ته لبر گای گریدای و جوتی پی دکئی؟! نه زبه نی پیره دهیکا منه. ئینا حاکمی گوتی: ما توژ خودی ناترسی؟ هه ی بی بهختی بی وژدان. ئینا کورکی گوتی نه نه زبه نی نه وه نه بیژه، نه زنی حه قم، نو سه رهاتیا خو بو حاکمی فه گیزا.

حاکمی گوتی هلو هه ره دهیکا خو به رده نه زدی گیاه کی بو ته په پیداکه م. کورکی گوتی حاکمی خوش بیت، وهختی جوتیه که س گایی خو ناده ت فه. کورک ب هیفی کرو نه چار بوو چوو دهیکا خو به رداو قه سستا کوچکا حاکمی کرو گوتی: بو من گیاه کی بیینه جوتی من ما ب پیغه، هه رسال فی ده می من جوتی خودکرو توف ژی دکر، دهیکا من ژی شتی ته دکوت هه تا جوتی من هیلای ب پیغه.

حاکمی خولام فری کړنه نک جوتیارا گیاه کی، که سی چ گا نهدانه فی ژبه رکو وهختی جوتی بوو. حاکم نه چار بوو گوت: پا دی هه ره فلانه که لی من جانه گیاه کی هه ی نه وه بگولکینی م به ردا ی هه تا نوکه، بی کویفی بووی وه کی ده هبا لی هاتی، نه گه ر بشی ی هه ر بو خو بیینه. دلې وی گه له خوش بوو نو سوپاسی و مننه ت بو خو ژ حاکمی کرتن.

کورکی قه سستا که لی کرو چوو سه ر کانیکئی، جهی خو نه په نی چیکرو خو لبر گای فه شارت، ده مه کی روژی به ری خو دده تی گا هات سه ر نافی و خو پی پانا هه تا تیر ناف بووی، هن دی هیزو فه ژهن د کورکی هه ی داره ک د کها ستوی گای وهران دو دهستی خو لباف پی وی داو دا به ر دارا هه تا گا ئیخستیه

عەردی و شویتکا خوڤه کرو کره ستوی و پرلبره گایی دی گریداو جوت پی کره تا نیفاری گایی خو وه سا جوت خوش کر ژ گایی دی چیتر.

روژا پاشتر، حاکم و خولام دەرکه فتنه فه سهربانی، بەری خوددەنی ئە و مروفتی جوتی دکەت و گایی بری و باشی عەماندی جوتی، جارەکا دی خولام فریکر ددویفرا، چاخی خولام گەه شتیە نک و گوتیی کورکی گوت: وه جامی حاکمی شوله ژ منە؟ ناهیلیت جوتی خو بکه م.

خولام و کورک چوون فه نک حاکمی، حاکمی گوتی: ته کا بو خو ئینا؟ گوتی بە لی ئە زبەنی من ئینا و ئە فه ئە زئی جوتی پی دکە م. حاکم ژئی ما حیبت گرتی، ددلی خودا گوت چاوا ئە ف جانە گایی کویقی و مروفت نە دیتین هو بسانامی گرت و کە هی کر؟!

حاکمی هزرکرو بو خو گوت: بخودی هە کەر ئە فه کچا من نە عەلمینیت کە س نە شیت چ لی بکەت، ئە و کچا ئە وه هە هی هە هی هە تا نە نە دەرکه فتی و وی ب خو نان نە خاری، هە می دە ما خدام نان و گرارا لبر دە فی دگرن دا بخوت، کە س نە شیت چ لی بکەت و بعهلمینیت. بخودی هە ما بو فی مروفتی یا باشه. هە کەر هە ر کە سی بیت دی لی بیت بە لا:

ئینا حاکمی گوتە کورکی: وه ره دهستی من، م کچا خودا ته. کورکی گوتی: حاکمی خوش بیت، ئە و ژ من زیدە یه، تو حاکم نو ئە ز ئە ف بە لنگازە، من نان نینه بخوم ژ من زیدە یه. ئینا حاکمی گوتی: وه ره دهستی من، م داته بخودی یا ژه ژئی ته یه و کە سه کئی دی نە. کورک چوو دهستی وی و کچا وی بخو ژئی قە بویل کر، حاکمی هە ر وی کافی مە لایه ک و دوو فه قە ئینان و لی مارە کرو بو فه گوهاست و کره داوت و شامی.

هە روە کی د پیشیی دا مە گوتی کورک گە له کئی رینجبه ر بوو، بیهن نە گرت هە قنییا وی خلاس ببیت سپیدی زوی کاری خوکرو چوو جوتی، لگە ل چوونی سیهله کا تژی خولی کره کوشا ژنا خو، نو گوتە دهیکا خو: لایی لقی مالی بکەت دی خوت یی نە کەت ناخوت!! نو گوتی ئە ز هە ر یی بە ری نوکە مە، تو تشرته کی بدە یی بی ی ئە و کاره کی بکەن پاشی ئە ز دزانم دی چ کە م.

کورک چوو جوتی، دهیکا وی کارید خو کرن و نە ما راوه ستا... بویکا وی بخو ژ جهی خوژی نە لقی و ئە و خولی ژئی ژ کوشا خو نە فالاکر. کچک دووسی روژا ما بشی حالی کە سی چ نە دایی ما برسی و هە پو میری وی یی سیهله کا خولی دکە ته کوشا وی، نو دبیزیت: یی بکەت دی خوت یی نە کەت ناخوت. روژا چاری کچک ما برسی و گوت دا ئە زژی کاره کی بکه م بە لکی خارنی بدە نە مژی.

سپیدی زوی رابوو خولی ژ کوشا خوریت و گوتە خە سیا خو ئە ز چ بکه م؟ خە سیا وی گوتی ئامانکا بشو دایی، ئامان شویشن نیفر و هنده ک خارن دایی، بیهنا وی هات کچکی گوت هە کەر هو بیت ژ ئە فر و ویفه ئە ز دی هە می شولا کە م.

هە یامە ک پیفه چوو حاکمی گوت ئە ز دی چم سه حکە مە کچا خو کا مره مایه؟ بە لی سە دا سە د نوکە کوشته چونکی ئە ز دزانم چ کچە. حاکم چوو مالا زافایی خو بە ری خوددەتی کچا وی یا کاروباری فرائینی دکەت، حاکمی کە یفی خوشی لگە ل کرو پرسیارا ساخی و سلامه تیا وان کرورونیشته خاری.

کچا وی سە رو بە ری فرائینی دکر، دوو پیفاز دە ست دا بوون، دانە ف بابی خو گوتی ها باب هویرکە، یی بکەت دی خوت، یی نە کەت ناخوت، بخودی هە کەر سە پی نە کە ی دی مینی برسی. ئینا حاکمی پیفاز ژئی وه رگرتن و دە ست ب هویرکرنا وان کرودبە رپا هزرید خودکرن و دگوت چاوا کچا من هوسا بسامی عەماندو گوە خوشی کر.

چاخی حاکمی پیفاز سە پی دکرن کورک ف ژوورکەت، بە ری خوددەتی حاکمی پیفازا هویردکەت، تنگژی و گوت، کچی بوچی هە وه پیفاز دانە فی و سە پی دکەت؟ کچکی لجهه بە رسفا وی داو گوتی: هە ری یی هاتی پیفازا سە پی کەت، پا ما ته ژبیرکر چاخی ته دگوت: «یی بکەت خوت، یی نە کەت ناخوت».

حاکم گە له ک بزافایی خو کە یف خوش بوو، چوو سە ری وی و گوتی: ته هزار جارا پیروزیبت و خیر ژئی بینی بو ته یا باشه و ژ رهنگی ته یه و کە سی دی نە، قە سره ک دایی لباژییری و پارە و' درافژی دانی و نە هیلا ئیدی جوتی بکەت و لگە ل خو برنە باژییری و رونیشته خاری.

(۱) ئە ف سەر هاتیە ژ زاردە فی مجیدی محمد طاهری بنافی نفیسی یه یی نوکە خو جهی گوندی لە زه کا لقا زان سیمیل یه.